

Mijn weekblad

Redacteur Ton Oosterhuis

Het zindert nog een beetje na, onze successen tijdens de Olympische Winterspelen. Daarom wil ik deze week in *Mijn weekblad* eens terugkijken op mijn eigen carrière in de sport, ook al is daar weinig positiefs over te melden.

Met een deskundig oordeel

Zoals beloofd vervolg ik deze week mijn serie over de schilderijen in mijn woonkamer. Het betreft ditmaal een eigen poging waar ik niet ontvreden over ben. Omdat een vriendin van mijn dochter professioneel schilderes is waagde ik haar te vragen wat ze ervan vond. Ze keek me aan en kwam met een wedervraag:’

“Wil je complimenten of mijn mening?”

Natuurlijk wilde ik haar mening horen. Die luidde kort en bondig: “Nou, het is hemelaal niets.”

Terugblik op een mislukte sportcarrière

Als ieder kind droomde ik al heel jong van een carrière als voetballer, hoewel je toen nog geen prof kon worden. Ik werd lid van de Zaanamse voetbalclub ZVV en bezocht trouw alle trainingsavonden. Maar nooit werd ik opgesteld in een elftal en in geen wedstrijd heb ik gespeeld.

Jaren later, als HBS-leerling, speelde ik in het schoolvoetbaltoernooi als keeper mee in Lyceum II. Een leuke wedstrijd op het terrein van ZVV. We wonnen nog bijna van de favoriet. Ik hield mijn doel goed schoon en na afloop kwam een bestuurder van ZVV mij vragen of ik geen lid van zijn club wilde worden. Dat aanbod heb ik hooghartig afgewezen.

Keeper ben ik later nog een tijdje geweest in een handbalclub, maar dat is een treurig stemmende ervaring. We speelden op voetbalvelden en probeer dan maar eens een bal tegen te houden.

Iets beter lukte het in de atletiek. Op het Lyceum werd ieder jaar een vaardigheidsdiploma uitgereikt door het Sportfonds “wegens het voldoen aan de eisen door het Sportfondsbestuur gesteld”. Ik heb ze alle vijf jaren van mijn HBS-tijd verkregen. Vooral in het speerwerpen kon ik uitblinken. Maar ook dat heeft tot niets geleid.